

způsobu v duchu biografismu a psychologismu ponořil do spisovatelských životních labyrintů; v tom mu ovšem ruská literatura poskytovala materiál nepřeborný a barvitý. Jeho přednášky byly v tomto ohledu tak podrobné, že například Puškina přednášel někdy až dva semestry. Jeho postup byl vždy po descartovsku deduktivní: vyslovil hypotézu, kterou pak verifikoval v tezi. Jeho studie a přednášky byly neustálou verifikací hypotéz, a jeho práce neměla tedy registrativní, ale objevný, invenční ráz. To v šedí některých dobových přednášek fascinovalo, i když doc. Mandát nebyl temperamentní přednášeč, nýbrž spíše chladný a elegantní akademik. Jeho tvorba vědecká a pedagogická završovala v jistém smyslu morfologické tradice brněnské literárněvědné školy.

I. Pospíšil

Vzpomínka na profesora Libora Míčka k desátému výročí jeho úmrtí

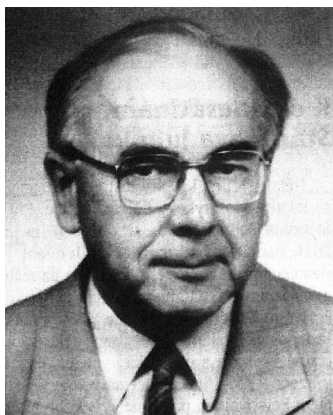
V tomto roce si připomínáme desáté výročí odchodu profesora PhDr. Libora Míčka, CSc., na věčnost. Profesor Libor Míček byl významným vysokoškolským učitelem, který celý svůj profesionální život zasvětil vědecko-pedagogické činnosti. Zejména jeho orientace na ochranu duševního zdraví, které celoživotně věnoval svoji vědecko-výzkumnou aktivitu, z něho vytvořila v této oblasti zcela výjimečnou osobnost. Je autorem mnoha publikací, odborných i popularizačních článků. Ve své první knize se projevil nejen jako učitel a vychovatel, kterému nebylo lhostejné, že řada dětí je frustrována situacemi nejen v rodině, ale často i školním prostředím a požadavky na ně kladenými. Kniha vyšla

pod názvem *Nervózní děti a mládež ve škole*. Následovala dosud velmi ceněná, didakticky precizně zpracovaná *Duševní hygiena*, která byla schválena jako vysokoškolská učebnice pro filozofické fakulty pro obor psychologie. K dalším hodnotným publikacím patří kniha *Sebevýchova a duševní zdraví*. Práce sice nevelkého rozsahu, avšak plná cenných doporučení, studie *Učitel a stres*, doznala několika vydání. Bohužel však byla jeho publikací poslední. Je pozoruhodné dát si do souvislosti jeho první a poslední publikaci (žák–učitel). Bezesporu to vypovídá o tom, jakou pozornost věnoval tomuto specifickému prostředí, které, jak známo, neustále prochází různými, často proměnlivými a ne vždy dokonalými změnami jak k prospěchu učitelskému povolání, tak i výchovně-vzdělávacímu procesu žáků. Kdo však jiný než právě on, renomovaný pedagogický psycholog, by byl povolanejším sledovat a vyjadřovat se k této společensky významné a závažné problematice. Profesor Libor Míček nezástával jen na poli teoretického bádání, ale byl i známý jako propagátor zdravého životního stylu, organizátor řady kurzů, které vedl a osobně prováděl nácvik různých relaxačně aktivačních metod.

Zcela právem lze také souhlasit se současným vynikajícím odborníkem, pohybuji-
jícím se ve sféře ochrany duševního zdraví s bohatou publikační činností, prof. Jářou Krivohlavým, který jednu svou publikaci pod názvem *Psychologie smysluplnosti existence* (2006) věnoval památce profesora L. Míčka ve znění: „Tuto práci věnuji nedožitým 75. narozeninám vzácného přítele univ. profesora Libora Míčka, zakladatele české školy duševní hygieny.“

Curriculum vitae:

Profesor L. Míček pocházel z moravsko-slovenského pomezí – z Bystřice nad Olší. Vyrůstal spolu se dvěma sourozenci v rodině lékaře. Jako čtrnáctiletý prožil bo-

lestné trauma, když jeho otec byl koncem války v roce 1945 zavražděn gestapem. Po maturitě vystudoval na Filozofické fakultě v Olomouci psychologii, filozofii a dějepis. Po promoci působil jako psycholog v brněnské pobočce Výzkumného ústavu psychologického, následně vedl po dobu 4 let Psychologický ústav na Pedagogickém institutu v Olomouci. V roce 1964 se stal od-

borným asistentem na katedře psychologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, následně dosáhl hodnosti kandidáta věd a poté koncem osmdesátých let i hodnosti docentské. V roce 1991 byl jmenován univerzitním profesorem pedagogické psychologie.

Významnou roli sehrál při vzniku Slezské univerzity v Opavě. Byl jmenován prorektorem brněnské Masarykovy univerzity a v rámci této funkce byl pověřen zabezpečením vzniku opavského vysokého učení a v prvním roce existence Slezské univerzity řídil její chod. Jako jednomu z prvních zasloužilých profesorů mu byl udělen čestný titul „emeritní profesor“. Profesor Libor Míček byl jako hluboce věřící křesťan zosobněním života v pravdě, pečlivého dodržování morálních zásad, člověka charakterově čestného a humánně empatického. Bohužel, odešel předčasně. Není pochyb, že se nesmazatelně zapsal do srdcí nás všech bývalých studentů, kolegů a přátel, a proto tak trvale zůstává v našich vzpomínkách.

Z. Stránský